

Гръне с. с. **Грънецъ** с. м. **Грънце** **Гръненце** *ум.* горшокъ: Та майка ти да ги (*билки-тъ*) вари Във гръне не обжежено. *Д. 7, 40. 42.* Живе и зѣмѣ хванѣла, В ново мѣ гръне турила. *ib. 8, 38—39.* Зѣмѣ се въ гръне више. *ib. 41.* Кой ся понапред ожени, Със сълба в гръне да влѣзва И там да му и широко. *ib. 71, 10—11. 15—16.* Тѣ поиди си нови назаръ, Тѣ купи си ново гръне. *М. 14.* Защо ти и дете?—Да ме викатъ тата, бате, скри сѣ въ грънце, ето и Турци-те, ке ти зематъ пари-те. *ib. 667.* Мало'о гръненце, сладко варице (лешникъ). *ib. р. 530. (лат.).* Вика, като прѣзъ гръне. *Ч. 134.* Де ти гръне опашка-та?—Ами тебѣ де дѣно-то. *ib. 151.* О ночномъ горшкѣ: Всякога имай въ къщи *едно грне за ночно исхождѣние на дѣте-то по вѣнъ.* *Л. Д. 1869 р. 102.* На разквасѣте зръна-та отъ хардалъ съ оцетъ и на-сыпѣте кашѣ-тъ въ грънета. *ib. 214.* Земя-та на хора-та дава глины, да си правятъ различни сѣждове, като стомны, кюпове, грънета, паницы. *ib. 1871 р. 106.* Какво-то праздно найде въ къщи, было гръне или паницѣ, врьга врьхъ мене. *ib. 204.* А по нѣдѣ и нощны-ты грънета, като шишета съ миризмы, останувать въ стаѣ-тъ и при това непокрыты. *ib. 1873 р. 88.* Намѣрихъ... туку да правятъ само пѣхти и ножове, татакъ метални украшения и сребрени работи, грънци, дърворѣзници. *ib. 1875 р. 39.* Дѣ-то са държи млѣко-то, що е прѣд-назначено за масло, въ високи (дѣлбоки) кади и тѣсни грънци, не е никакъ умно. *ib. 96.* Въ дѣлбока чашка или въ гръненце. *ib. 1876 р. 109.* Въ чуждо гръне соль не гуждай. *Х. I, 114. §* гръне винено *тоже* что савче винено: Татко-то скаршвиль погача-та на винено гръне. *М. р. 519.*

Гръница **Грънъ** с. м. дубъ **Гръневъ** **Гръничовъ** *пр.* дубовый: Гръница или храстъ. *Пк. 64.* Таковыя бубы, които сѣ начинѣли да прядѣтъ, прѣнеси на особны вѣйки врьшина, коѣ-то трѣбува да си приготвишь отъ горневы (дѣбовы) храсти. *Л. Д. 1874 р. 197.* На долныя запоры, на конѣхъ сѣ закованы ули, стича ся чрѣзъ тѣхъ вода и върти голѣмо колело навървено на дѣбѣлж гръничовѣ ось. *Пк. 81.* Припѣнки гръничови *родъ трибовъ.* *Пк. 40. См. сл. гѣба.*

Грънчаринъ с. м. горшечникъ, гончаръ: Грънчаринъ-тъ знае, отъ коѣ старѣ да тури на гръне-то ухо. Казвать томува, кой-то учи опытни-тъ люде. *Ч. 144.* Отъ глиня-тъ грънчаре правятъ грънци, паницы и пр. *Л. Д. 1872 р. 232.* Грънчарска глина. *ib.* Грънчарско колело. *ib. 1874 р. 142.* Така отреди да направи друга пещъ, каквото на грънчеретѣ. *РА. 70.*

Грънж *гл. св.* обниму: Тог' сѣ нуци и си мѣ прегарна: Не мѣ